



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3316/2021
03.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против туженог ЈКП „Мајданпек“ из Мајданпека, кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Миша Петковић, адвокат из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 234/20 од 02.03.2021. године, у седници одржаној дана 03.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 234/20 од 02.03.2021.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 234/20 од 02.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 351/19 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је даном подношења тужбе у овом предмету 30.08.2017. године, раскинут уговор о снабдевању топлотном енергијом централног грејања туженог, стана тужиле број .. у ул. ... број .. у Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 4.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 234/20 од 02.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер изражен правни став у нижестепеним одлукама о основаности захтева за раскид уговора о снабдевању топлотном енергијом централног грејања не одступа од важеће судске праксе. Питање испуњености услова за раскид уговора решава се зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. Тужени указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на

другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије туженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег сихода спора за туженог па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У тужби ради раскида уговора која поднета је 28.08.2017. године, (предмет тужбеног захтева је неновчано потраживање) није одређена вредност предмета спора нити се иста може одредити према такси за тужбу јер није одређена ни плаћена, а поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић